

tekniske problemer på europæisk plan aldrig har fungeret, forventes ophævet på baggrund af eco-design-direktivet.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget

Lovforslaget omfatter energiforbrugende produkter, dvs. alle former for apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg samt dele hertil, der er afhængige af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energikilder). Transportmidler er omfattet af normloven, og det brede anvendelsesområde videreføres i lovforslaget. Lovforslagets anvendelsesområde er således på dette felt bredere end eco-design-direktivets, der undtager transportmidler til befordring af personer eller varer. Transport udgør en særlig udfordring, og en omkostningseffektiv indsats forudsætter, at der iværksættes fælles EU-virkemidler. I regeringens oplæg fra oktober 2006 til en fælleseuropæisk energistrategi, som en bred kreds af Folketingets partier støtter, indgår forbedring af bilers energieffektivitet – om nødvendigt gennem lovgivning. Lovforslaget er derfor gjort så bredt, at det inden for lovens område vil kunne rumme eventuelle kommende EU-initiativer om minimumseffektivitetskrav til bilers brændstofbrug.

Endvidere giver lovforslagets § 3, stk. 2, hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at producenter af komponenter og delkomponenter, der indgår i et energiforbrugende produkt, skal stille relevante oplysninger til rådighed for producenter af energiforbrugende produkter, blandt andet med henblik på, at disse har de fornødne oplysninger til, at der kan foretages miljøvurderinger af de energiforbrugende produkter. Ved relevante oplysninger forstås oplysninger om miljøaspekter, som er indeholdt i gennemførelsesforanstaltningerne for det produkt, hvori komponenten eller delkomponenten indgår. Bestemmelsen omfatter også komponenter og delkomponenter, der ikke er afhængige af energitilførsel.

Komponenter og delkomponenter er ikke omfattet af bestemmelserne vedrørende CE-mærkning, jf. lovforslagets § 6.

3.1.1. Frivillige aftaler

Den overordnede tanke bag eco-design-direktivet er, at der kun gennemføres gennemførelsesforanstaltninger på områder, hvor industrien og Europa-Kommissionen ikke indgår effektive frivillige aftaler om at reducere energiforbrugende produkters energiforbrug og miljøbelastning. Frivillige aftaler kan komme på tale, hvis industrien for et produkt kan tilbyde en fri-

villig aftale, der som minimum opfylder en række kriterier fastsat i direktivets bilag VIII, herunder rimelig markedsdækning, åbenhed med henblik på deltagelse fra tredjelande samt omkostningseffektivitet.

Frivillige aftaler vil træde i stedet for gennemførelsesforanstaltninger, hvis de med en vis sandsynlighed vil kunne opfylde de politiske målsætninger hurtigere eller billigere end obligatoriske krav. Det er imidlertid vurderingen, at det for mange produkter vil være svært for industrien at tilbyde frivillige aftaler, der har en tilstrækkelig høj markedsdækning, ligesom der for den europæiske industri ventes at være en vis tilbageholdenhed med at indgå frivillige aftaler med et højt ambitionsniveau på grund af risikoen for konkurrenceforvriddning som følge af konkurrence fra virksomheder fra tredjelande, som ikke omfattes af tilsvarende regler.

Kommissionen har ansvaret for at kontrollere, at de mål om energieffektivitetsforbedringer og miljøforbedringer i øvrigt, som de frivillige aftaler indeholder, nås. Det enkelte medlemsland har således ingen forpligtelser, når der i stedet for gennemførelsesforanstaltninger indgås frivillige aftaler med industrien.

Lovforslaget finder derfor ikke anvendelse på frivillige aftaler. Produkter omfattet af sådanne aftaler vil således ikke være omfattet af de foreslåede bestemmelser i lovforslaget, herunder bestemmelserne om kontrol med, at et produkt er i overensstemmelse med de stillede krav. Ved en aftale kan der imidlertid aftales nærmere kontrolprocedurer for at påvise, hvorvidt aftalen overholdes.

3.2. Fastsættelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter

Lovforslagets kapitel 2 indeholder hjemler til, at klima- og energiministeren kan fastsætte regler om energi- og miljøkrav til energiforbrugende produkter, ligesom der kan fastsættes regler om mærkning og overensstemmelseserklæring. Regler om miljøkrav fastsættes efter forhandling med miljøministeren.

Eco-design-direktivet er et rammedirektiv, der indeholder de generelle principper og kriterier for fastlæggelse af krav til energieffektivitet og miljøforbedrende udformning af energiforbrugende produkter, men hvor de konkrete krav til de enkelte produkter efterfølgende blive stillet af fællesskabsmyndighederne med hjemmel i direktivet i form af gennemførelsesforanstaltninger, som kan være direktiver, forordninger eller beslutninger. På samme måde er lovforslaget en rammelov, der fastsætter de generelle principper og kriterier. De konkrete krav i gennemførelsesforanstaltningerne vil blive implementeret ved bekendtgø-